

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 20/12
23.11.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Стојана Јокића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, записничарем, решавајући по захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 148/12 од 10.05.2012. године, против правноснажне пресуде Вишег прекршајног суда - Одељење у Крагујевцу I-101 Прж бр.23286/10 од 13.01.2011.године и решења Министарства финансија, Управе царина, Царинарнице Краљево П бр. 904/09 и 1010-2/09 од 21.07.2009. године, у предмету царинског прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 23.11.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев СЕ УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ пресуда Вишег прекршајног суда - Одељење у Крагујевцу I-101 Прж бр.23286/10 од 13.01.2011. године и решење Министарства финансија, Управе царина, Царинарнице Краљево П бр. 904/09 и 1010-2/09 од 21.07.2009. године у односу на окривљеног С.И. из В. и у том делу предмет враћа Прекршајном суду у Краљево на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости овом суду против пресуде Вишег прекршајног суда - Одељење у Крагујевцу I-101 Прж бр.23286/10 од 13.01.2011. године, којом је као неоснована одбијена жалба окривљеног Ш.Н. из С. и потврђено решење Министарства финансија РС, Управе царина, Царинарнице Краљево П бр. 904/09 и 1010-2/09 од 21.07.2009. године у делу који се односи на окривљеног Ш.Н. из С. Решењем Министарства финансија Републике Србије, Управе царина, Царинарнице Краљево П бр. 904/09 и 1010-2/09 од 21.07.2009. године, оглашени су одговорним С.И. из В. да је септембра 2006.године унео у земљу преко ГП Б. без пријаве царинским органима возило ближе означено у изреци решења без пријаве царинским органима, на који начин је учинио прекршај из члана 334. став 1. тачка 1. Царинског закона за који прекршај је кажњен новчаном казном у износу од 120.000,00 динара, а окривљени Ш.Н. из С. је оглашен одговорним да је 06.05.2009. године купио возило које је унето у земљу од стране С.И. преко ГП Б. без пријаве царинским органима септембра 2006. године, што је према околностима случаја могао да зна, чиме је учинио прекршај из члана 332. став 3. у вези члана 334. став 1. тачка 1. Царинског закона за који прекршај је кажњен новчаном казном у износу од 120.000,00 динара. Истим решењем је окривљеном Ш.Н. из С. изречена и заштитна мера одузимања предметног возила којим је учињен прекршај из члана 332. став 3. у вези члана 334. став 1. тачка 1. Царинског закона, а сходно одредби члана 385. став 1. Царинског закона.

Против наведене правноснажне пресуде Вишег прекршајног суда - Одељење у Крагујевцу и правноснажног решења Министарства финансија, Управе царина, Царинарнице Краљево, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 3. и став 2. у вези чл. 85, чл. 162, чл. 177, чл. 224. и чл. 228. Закона о прекршајима. У захтеву наводи да је првостепено решење донето уз битну повреду одредаба прекршајног поступка због повреде права на одбрану што је утицало на законито и правилно доношење одлуке јер окривљени С.И. из В. у прекршајном поступку није саслушан пре доношења одлуке, нити је позиван да дâ своју одбрану у писаној форми. Нејасно је на основу чега је закључком Комисије за прекршаје Царинарнице у Краљево од 21.07.2009. године покренут поступак против С.И. из В., обзиром да се у образложењу закључка наводи да је исти донет на основу захтева за покретање прекршајног поступка Царинарнице Краљево, Одељење за прекршаје бр. П 1010-2/09 од 21.07.2009. године обзиром да се наведени захтев за покретање прекршајног поступка не налази у списима. С.И. из В. није уручено првостепено решење, тако да му је ускраћено право на подношење жалбе на првостепену одлуку. Окривљеном С.И. је првостепено решење достављено од стране извршитеља Основног суда у Врању тек 23.03.2012. године и то уз предлог за извршење новчане казне, када је и сазнао да је прекршајно кажњен. Предлаже да суд захтев уважи, укине побијану пресуду и првостепено решење а предмет врати прекршајном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је, обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен није присуствовао

савештен није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану и првостепену пресуду у смислу члана 266. став 1. Закона о прекршајима, Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Републички јавни тужилац основано захтевом за заштиту законитости указује да су пресуда Вишег прекршајног суда – Одељења у Крагујевцу I-101 Прж.бр.23286/10 од 13.01.2011. године и решење Министарства финансија РС, Управе царина, Царинарнице Краљево П бр. 904/09 и 1010-2/09 од 21.07.2009. године донети уз битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 3. и став 2. у вези чл. 85, чл. 162, чл. 177, чл. 224. и чл. 228. Закона о прекршајима у односу на окривљеног и кажњеног С.И. Ово стога јер се из списка предмета види да је окривљеном С.И. из В. у прекршајном поступку у коме је оглашен кривим и кажњен повређено право на одбрану из члана 85. Закона о прекршајима, јер није у прекршајном поступку пре доношења одлуке саслушан, није му омогућено да се изјасни о чињеницама и околностима који га терете и који му иду у корист, нити је упозорен да има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца. У списима нема доказа да је окривљени С.И. из В. позиван у смислу члана 162. Закона о прекршајима да присуствује извођењу радњи у прекршајном поступку, нити има доказа да је у смислу члана 177. Закона о прекршајима позиван да своју одбрану дâ писмено.

Из списка предмета такође произилази да је окривљени С.И. оглашен одговорним и осуђен за прекршај означен у изреци првостепеног решења на основу своје изјаве од 03.07.2009. године која је примљена у Царинарници Краљево 08.07.2009. године. Према одредби члана 175. став 2. Закона о прекршајима на исказу окривљеног који није био упозорен на право да узме браниоца по свом избору или да буде саслушан у присуству браниоца не може се засновати одлука. Стога се првостепени орган није могао у свом решењу, што је прихватио и Виши прекршајни суд, позвати на овај исказ - признање окривљеног да је учинио прекршај, јер је наведена изјава окривљеног дата пре покретања прекршајног поступка против С.И. закључком Комисије за прекршаје Царинарнице Краљево од 21.07.2009. године и иста се не може сматрати писаном одбраном окривљеног како је то наведено у образложењу решења првостепеног органа. Са изнетих разлога учињена је битна повреда прекршајног поступка у смислу члана 234. став 2. Закона о прекршајима.

Такође, како у списима предмета нема доказа да је окривљеном С.И. уредно уручено решење првостепеног прекршајног органа сагласно члану 224. Закона о прекршајима, то су основани и наводи захтева да му је побијаном пресудом и решењем првостепеног прекршајног органа повређено право на подношење жалбе прописано чланом 228. Закона о прекршајима.

Са изнетих разлога суд налази да је поднети захтев основан у односу на кажњеног С.И., па је на основу члана 266. став 3. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни суд дужан да поступи по члану 269. овог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић,с.р.